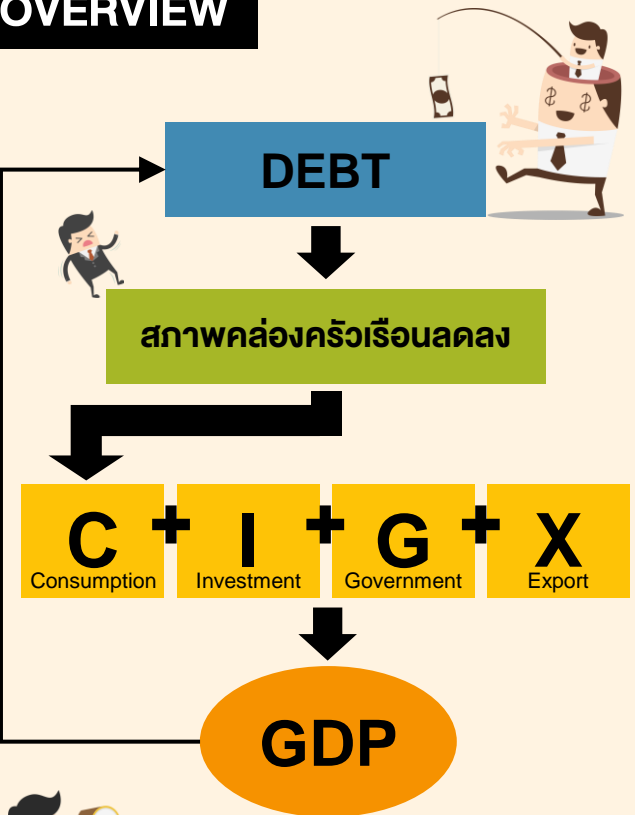

การศึกษาความเป็นเหตุเป็นผลของการเติบโตทางเศรษฐกิจและระดับหนี้ครัวเรือน

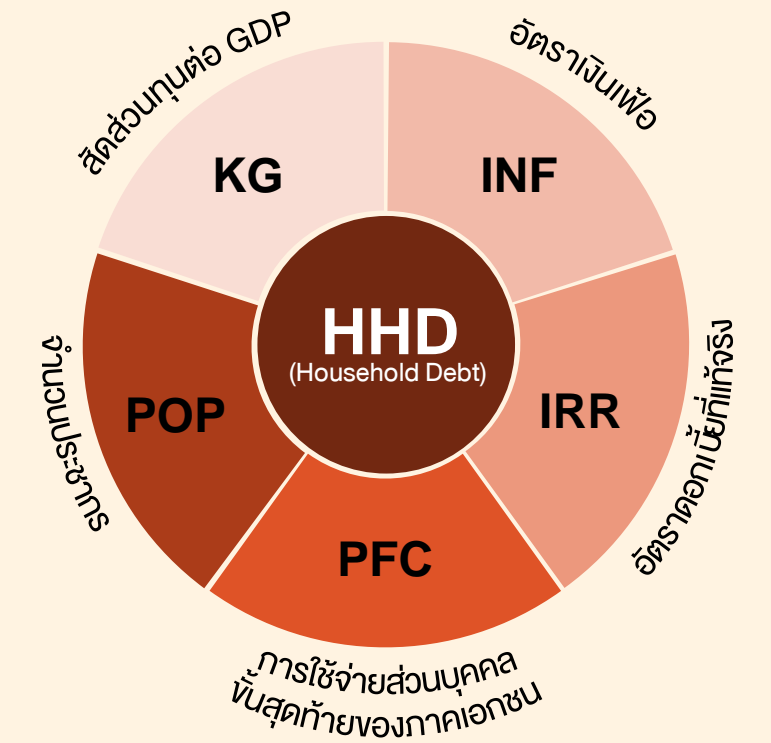
OVERVIEW

Correlation Coefficient	GDP growth rate	Household debt growth rate
GDP Growth rate	1	
Household debt growth rate	0.987827823	1

RESULT

สูตร $HHD(t) = \varphi IRR(t)^{\alpha_1} INF(t)^{\alpha_2} PFC(t)^{\alpha_3} POP(t)^{\alpha_4} GGR(t)^{\alpha_5}$

CONCLUSION

SHORT-TERM

LONG-TERM

RECOMMENDATION

คัดเลือกตัวแปรที่มีความเหมาะสม

ชื่อเรื่อง : การศึกษาความเป็นเหตุเป็นผลของการเติบโตทางเศรษฐกิจและระดับหนี้ครัวเรือน
ผู้วิจัย : นางสาวกฤติยาภรณ์ มณีเนตร
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติ ชัยศรีสวัสดิ์สุข
หน่วยงาน : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นเหตุเป็นผลของการเติบโตทางเศรษฐกิจและระดับหนี้ครัวเรือน โดยใช้วิธีการศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะอยู่ในรูปแบบอนุกรมเวลา ซึ่งมีแหล่งข้อมูลสำคัญจากหน่วยงานต่างๆ อาทิ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักสภาพัฒนาการงาน เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น

จากนั้นผู้ศึกษาจึงสร้างแบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสำคัญ 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรของการเติบโตทางเศรษฐกิจ และตัวแปรของหนี้ครัวเรือน รวมทั้งศึกษาการเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวและนำตัวแปรอิสระที่มีผลต่อ สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP จำนวน 5 ตัว ได้แก่ สัดส่วนทุนต่อ GDP (KG) อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (IRR) อัตราเงินเฟ้อ (INF) การใช้จ่ายส่วนบุคคลขั้นสุดท้ายของภาคเอกชน (PFC) และจำนวนประชากร (POP) มาอธิบายเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการให้เหตุผลของการเพิ่มขึ้น/ลดลง ที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจของไทยมากขึ้น

ผลจากการวิจัยปรากฏ ดังนี้ ตัวแปรอิสระ สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP มีผลต่อ GDP Growth rate ในทิศทางที่สวนทางกัน ซึ่งแสดงถึงตัวแปรอิสระทั้งสองตัวมีผลต่อกันในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้จะพบว่า ตัวแปร GDP Growth rate (GGR) สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP (HHD) สัดส่วนทุนต่อ GDP (KG) อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (IRR) อัตราเงินเฟ้อ (INF) การใช้จ่ายส่วนบุคคลขั้นสุดท้ายของภาคเอกชน (PFC) มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ซึ่งสามารถนำมาพิจารณา Cointegration Test เพื่อหาดุลยภาพในระยะยาวต่อไป ยกเว้นเพียงตัวแปรจำนวนประชากร (POP) ที่มีลักษณะไม่นิ่ง (Non-stationary) จึงไม่สามารถหาดุลยภาพในระยะยาวได้ หรือตัวแปรดังกล่าวไม่มีดุลยภาพในระยะยาวนั่นเองและเมื่อนำตัวแปรที่สามารถหาค่า Cointegration Test จะพบว่ามี การตอบสนองดุลยภาพในระยะยาว โดยมีความสัมพันธ์ของตัวแปรอย่างน้อย 1 คู่ คือ ตัวแปร GDP Growth rate และสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของหนี้ครัวเรือนมีผลต่อการเติบโตของเศรษฐกิจในระยะยาว ซึ่งผลจากการที่ครัวเรือนกู้ยืมเงินเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายย่อมมีผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ในขณะเดียวกันนั้นหมายถึงการกระตุ้นการบริโภคในอนาคต จะเห็นว่าตัวแปรทั้งสองที่มีความเกี่ยวเนื่องกันในแง่ของการกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ

คำสำคัญ : หนี้ครัวเรือน การเติบโตทางเศรษฐกิจ การกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ

Title : Case Study of Causality of Economic Growth and Household Debt Level

Author : Miss Kittiyaporn Maneenet

Advisors : Asst. Prof. Dr. Santi Chaisrisawatsuk

Educational institution : National Institute of Development Administration

Abstract

The purpose of this study was to examine the rationality on economic growth and household debt-to-GDP by using time series secondary data from various sources such as the Bank of Thailand, the Office of the National Economic and Social Development Council, and the National Statistics Office, etc.

A rational model was then created to examine the rationality between two main variables: economic growth and household debt, as well as to study how to reach long-run equilibrium. The 5 dependent variables affecting household debt-to-GDP ratio: capital-to-GDP ratio (KG), internal rate of return (IRR), inflation (INF), private final consumption (PFC) and population (POP) were used to clarify reasons behind the increases and decreases which further affect the Thai economy. The study finds that Independent variables and household debt to GDP ratio affect GDP growth rate in a different direction. This implies that the two independent variables interact in the same directions

In addition, GDP growth rate (GGR), household debt-to-GDP ratio (HHD), capital-to-GDP (KG), internal rate of return (IRR), Inflation (INF), and private final consumption (PFC) are stationary which can be tested for cointegration to find a long-run equilibrium point. The dynamic population (POP) is, however, non-stationary. Therefore, it cannot be used in finding a long-run equilibrium point or it can be implied that the variable has no long-run equilibrium.

The study also finds that there is a response in long-run equilibrium when using variables which can be tested for the cointegration, with a relationship between at least a pair of variables: GDP Growth rate and household debt-to-GDP ratio.

Therefore, it can be seen that an increase or decrease in household debt affects long-term economic growth as well as household loan for domestic expenditure. On the other hand, it means hinder future consumption. As a result, it can be seen that the two variables are related in terms of traction economic growth.

Keywords: household debt, economic growth, hinder economic growth